

Hellen Rinell
637 Shinsaike
H I N E J I.
Japan.

Göteborg den 5 febr. 1961.

Nr 123.

Käraste min lilla Hella!

Tack ska du ha för brev av den 14 jan. nr 125. Så kom det ommurerade av 28/1 i går, varför jag ävenledes tackar.

Nej, Ester kan inte gå ut i någon som helst trädgård och hämta in fina gula rosor, som Hella kan göra. Och göra det på nyårsafton!

Det var inget särskilt med det att Eva och Roy inte tog upp sin lysningspresent medan dom var här. Jag visste inte att dom hade reda på hur nycke pengar det var. Dom kunde ju möjligen ha sagt att det var en stor gåva från mor och far. Men då hade dom ju kanske fått gå in på bröllopp och sånt och det kanske dom inte ville. Jag var nog lite fundersam på att dom satt här i 3 timmar. Det kan tänkas att dom hoppades att jag skulle fråga dom om saker och ting i det sammanhanget. Men det tyckte jag inte att jag ville, då dom själva inte rört vid saken. Men det är så bra det du säger att "man får inte förväna sej över nånting, bara följa med och ta det försiktigt!" Det ska bli roligt få höra om dom säger något till dej om besöket här. Som du säger så har vi mycket att vara tacksamma för då det gäller Royseman. Han har en rar flicka och han sköter sitt arbete bra förstår jag. Jag är så tacksam att han inte längrehåller på att sikta till en egen rörelse. Det har nog Evas pappa tagit ur honom. Kanske han också av chefen fått veta om de svårigheter som möter en nystartad firma. Dom gamla har inte alltid lätt att klara sej.

Nu har jag gräddat plättar och ätit. Det var min middag. Och så tror jag att jag skall gå till kyrkan på bönenötet redan. Det är 18.30. Vi ska bedja för hela världen på Världsbaptismens dag.

Ja, det gjorde jag alltså i går em. För i dag är det måndagen den 6. Sven Ohm har varit här lördag och söndag. Den gossen har varit vida omkring och han berättade i går em. om baptisterna runt om i världen. Det var mycket folk i kyrkan på förm., en del på läktaren. Det har vi för resten så gott som varje söndag nu. Åke W. Åkesson samlar folk kring sin talarstol. Många icke församlingsmedlemmar ser vi på söndag förm. i synnerhet.

Så till sparbanksböckerna. För dagen är det inestående på bok nr A 433.089 kr. 1.037:35 och på bok A 629.035 kr. 8.434:13, vilket tillsammans blir 9.471:48, om jag nu har räknat rätt? Vad det känns trevligt och tryggt att ni har en liten peng att dryga ut den tillkommande pensionen med. Det är ungefär vad jag har också, fastän jag har nog en större pension än ni får. Det låter bra om ni kan få träffa barna på ett billigare sätt än att fara till Formosa. Du vet att ni kanske skulle vilja röra på er lite som pensionärer också, och då är det bra att ha en slant för ändamålet. Tänk att ni håller på att söka efter lämplig hemkonstmöjlighet! Om man säger att tiden går, så låter det så åtslitet men är lika sant för det. Min städhjälp är här var 14 dag. Och jag tycker att hon är här här nästan varannan dag! Det säger jag till henne också.

Jag har aldrig hört att Doris blev frälet i samband med något slags väckelsemöte. Vad det måtte ha varit roligt för dom båda att drabba samman.

Det måtte vara bekymmersamt att få lämna en så pass stor verksamhet, som den ni är engagerade i utan att kunna räkna med att någon härifrån hugger i där. Strumporna tänkte jag försöka ordna i dag. Men här är storm och snöyra och halka halka. Flickorna har ringt och varnat mej för att gå ut i dag, och den här gången tror jag att jag skall lyda dom. För jag behöver mina ben ännu ett tag.

Om det blir bättre väglag i morron ska jag ordna saken då. Men jag går nog till Jönssons, för Helga har nog inte nåt vidare, åtminstone inte till Oscar. Till dej kanske jag ska köpa 1 par "yllefodrade" sådana som jag själv har. Dom kallas så men är inte dubbla och ser ut som vanliga elasta.

Här ska du få en historia! Åtta dar i går söndag förm. alltså kom en dam och hälsade på mej efter predikan. Goddag på dej, sa jag, men hade inte den blekaste aning om vem det var. Vi hör ihop, sa då en av våra medlemmar i hennes sällskap. Jag bluffade så gott jag kunde och hade mycket om mej just då. Hon sa i alla fall att hon haft brev från Hellen. Vad i all världen ska jag ta henne, tänkte jag. Liksa hopplöst. Dom fick gå. Om Gerd ändå hade gått ett par meter efter, så jag kunde fått fråga henne. Nej då. Hela söndag em. ringde jag Gerd, men

